

Стефанъ Караджа, които сж имъ казвали, че къмъ тѣхъ щѣли да се присъединятъ и другитѣ дружини, които щѣли да пристигнатъ следъ тѣхъ, следъ като на първо време щѣли да завладѣятъ Стара-планина, да изгонятъ отъ страната мюсюлманитѣ, а тия, които щѣли да взематъ участие въ това дѣло, обещавали имъ да бждатъ назначавани на разни длѣжности, по която причина тѣ сж радостъ и сж желание сж се присъединявали къмъ тая организация. Казвайки това, тѣ сж съобщили още, че не сж знаели, какво щѣло да стане по-нататѣкъ. Макаръ че такива сведения би могло да се получатъ отъ нѣкои отъ началстващитѣ лица, обаче залованитѣ живи-ранени: Стефанъ и знаменосецътъ Димитъръ отъ Браила, не сж дали, или не сж искали да дадатъ други сведения, освенъ за члена на Комитета Христо Георгиевъ отъ Русия и за руския консулъ, друго нищо сжествено не можахме да научимъ. Хаджи Димитъръ и нѣкои други главатари, понеже бѣха убити презъ време на сражението, отъ тѣхъ нищо не можахме да научимъ. Следъ като бѣ убитъ най-после отъ всичкитѣ хора на дружината и Хаджи Димитъръ, бѣха прегледани и преведени намѣренитѣ у него книжа и се установи, че повечето отъ тѣхъ (книжата), бѣха дадени отъ Комитета, за да се прѣснатъ между населението на Бѣлгария, други пѣкъ бѣха по-